

צייד בעל כנפיים

זיכרונות הצייד בסיביר

ג. סקרביצקי

הלכתי פעם בצייד אחרי עקבות של ארנבת. ופתאום אני רואה - בין השיחים תחת עץ רואים מרבץ ארנבות חפור בשלג. שרקתי, אבל הארנבת לא יצאה. אז הלכתי בזהירות לתוך השיחים. המרבץ היה ריק. אך מהצד השני ראיתי עקבות טריים של ארנבת וליד השיחים השלג היה שקוע, כאילו מישהו נפל מהעץ, התגלגל בשלג וברח. מסביב לא ניתן היה

לראות עקבות אחרים, מלבד אלה של הארנבות. מי הבהיל את הארנבת? ואיזה הם השקעים ליד המרבץ? החלטתי ללכת לפי עקבות הארנבת. היא התקדמה בדילוגים ארוכים, כאילו ברחה ממישהו. ונוסף, לפי הסימנים, הארנבת הייתה פצועה, וכאילו נפלה ונלחמה במקום אחד. מסביב השלג היה מהודק ושטוף בדם. אחר כך, כנראה, הארנבת קפצה ורצה ליער הקרוב. רצתי לפי עקבות הארנבת ובקצה היער ראיתי ערמת ענפים יבשים

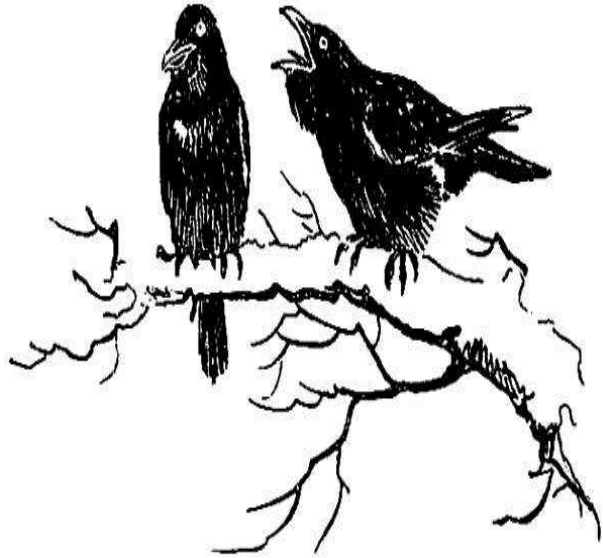
של שיחים. עקבות הארנבת הובילו
תחת הערמה הזו, ועליה ישב עורב

שחור והביט פנימה בדריכות.
עכשיו הבנתי הכל: העורב עף מעל
השדה וראה את מרבץ הארנבות

בשיחים. אך השיחים הפריעו לו
להתנפל ישירות על הארנבת. לכן
הוא התיישב בצד והבהיל את
החיה. הארנבת התחילה לברוח,
העורב רדף אחריה והשיג אותה
אמצע השדה, הפיל אותה והתחיל
לתקוף אותה בטפרים ובמקור.
אך הארנבת הצליחה להימלט, רצה
ליער והסתתרה תחת ערמת
הענפים היבשים.
מסתבר ששנינו, אני והעורב, רצינו
לצוד אותה החיה!
"נראה מי מאתנו ישיג אותה?"
חשבתי והסתתרתי אחרי עץ בין
השיחים. העורב, עסוק במעקב שלו
לא הרגיש בי. התקרבותי אליו

כלומר שני עורבים ניסו ביחד לצוד
את הארנבת וגירשו אותה אל
הענפים היבשים. אחד ישב למעלה,

לשמור, והשני ניכנס תחת הענפים
כדי להוציא את החיה שרצו לצוד.
ולארנבת היה מזל: היא ניצלה ואחד
העורבים אבד את חייו.

ופתאום רצתי החוצה.
הציפור המבוהלת קפצה מהערמה
ועפה משם.
עכשיו נשאר רק לא לפספס את
הארנבת! שיחים סביב והוא עלולה
לברוח מיד!
נעמדתי מוכן עם הרובה ביד.
ומתחת לענפים היבשים משהו
התנועע. בלי שהיות כיוונתי ויריתי.
ובאותו הרגע מהצד השני של
השיחים קפצה ארנבת ובשני
דילוגים נעלמה בין העצים.
לא הבנתי: "במי יריתי?"
הרמתי את הענפים היבשים וראיתי
- הרגתי עורב. הנה מה שצדתי
במקום ארנבת!

עורבי בר הם אויבים איומים של כל החיות הקטנות. לפעמים הם מעזים להתנפל אפילו על גדיים וטלאים. לכן הציידים לא סובלים אותם ומשתדלים לחסל אותם בכל הזדמנות.

זה רק עורב הבר הנבזה כזה. לעומתו עורב הנהר היא ציפור מאוד מעניינת, וחכמה מאוד. אם תופסים אחת כזו כשהיא צעירה, ומגדלים אותה בשבי, היא מתרגלת מהר לאנשים, מכירה היטב את בעליה ואפילו לומדת לדבר.